

[Flygaard]

Om andre partiets ændringsforslag, herunder også ændringsforslag fra regeringens side, vil jeg gerne sige, at retsforbundet vil støtte de ændringsforslag, som går i samme retning som vore ændringsforslag. Der kan både være tale om yderligere besparelser og flere merbevillinger. Men i så godt som alle tilfælde har vi markeret dette ved at være medforslagsstillere til de pågældende forslag. Det kan derfor være vanskeligt i alle tilfælde af de stillede ændringsforslag at se, hvem der har været initiativtageren.

Specielt om regeringens forslag vil jeg gerne sige, at vi fra retsforbundets side synes, at det er rigtigt at støtte regeringen i de ændringsforslag, hvor vi faktisk er enige med den, fremfor at lade den stå alene med disse forslag. Det kan derfor godt undre mig, når en række partier ikke har markeret for regeringens forslag dér, hvor de måtte have været enig med den.

Vi har foretaget markeringen ud fra synspunktet om, at det er sagen, ikke personen og partiet, det drejer sig om.

En ikke ringe del af regeringens ændringsforslag er ikke ændringsforslag i traditionel forstand, fordi der blot er tale om ændrede skøn. I disse tilfælde har vi næsten uden undtagelse markeret tilslutning til disse ændrede skøn ud fra den betragtning, at det ville være tåbeligt at stemme imod et ændret skøn. Regeringen må ikke opfatte det som en egentlig tilslutning i alle tilfælde til de områder, hvor der foreligger ændrede skøn. At de ændrede skøn på det seneste har givet en betydelig forøgelse i statens underskud, fremgår af de fremsendte oversigter. Men det skal jeg komme tilbage til under generaldebatten.

Retsforbundet har med sine ændringsforslag vedrørende EF ikke anlagt et besparelsessynspunkt, al den stund vi faktisk modtager mere fra EF, end vi afgiver. Vi har stillet vore ændringsforslag ud fra det synspunkt, at vi ønsker at trække beslutningsprocessen hjem fra Bruxelles til København. Vi har den ene gang efter den anden oplevet at skulle tage stilling til EF-forslag, hvor vi vel har fundet adskilligt, som ud fra et isoleret synspunkt kunne være fornuftigt; men hvor konsekvensen også har været, at har vi én gang accepteret EF, så er Danmarks mulighed for efterfølgende at øve indflydelse, endsige trække sig tilbage fra et lovgivningsområde, i

realiteten udelukket, fordi bordet fanger, fælden klapper i.

Grønland bør efter retsforbundets opfattelse ordne sine egne anliggender. Derfor har vi stillet forslag om, at der indrømmes Grønland et bloktilskud, som er lidt mindre end den samlede ydelse, som regeringens forslag indeholder. Vi tror imidlertid, at Grønland selv både vil og kan klare sine egne forhold og også opnå en større grad af effektivitet. Hvornår vil regeringen mene at Grønland udelukkende skal have et beløb i form af et bloktilskud, som det helt og fuldt skal administrere? For jeg må gå ud fra, at det er regeringens mål med dens Grønlandspolitik.

Jeg skal dernæst gå over til at knytte nogle bemærkninger til driften af statsvirksomheder. Det er retsforbundets generelle holdning, at man bør gennemføre koncessionssystemet, således at de, der driver et foretagende, også bliver direkte interesseret i, at det går godt. Det forudsætter imidlertid, at man ikke over disse virksomheder driver socialpolitik eller anden form for politik, for så kan man ikke stille kravet om balance. Den hjælp, som socialt svagt stillede mennesker skal have, skal de have som et samlet beløb, hvor det overlades til den enkelte selv at forvalte den sociale ydelse. Det stiller den enkelte frit. Der er for så vidt ikke de store problemer, hvor en sådan statsvirksomhed er i økonomisk balance eller kan bringes i en sådan.

Anderledes stiller det sig imidlertid, hvor det er åbenbart, at den økonomiske balance ikke vil kunne tilvejebringes, i hvert fald ikke foreløbig. Det gælder f.eks. DSB, og det må erkendes, at også her foreligger der et behov for at skabe incitamenter for driften af DSB. Men personlig stiller jeg mig nok noget skeptisk med hensyn til at kunne realisere koncessionstanken på underskudsområderne.

Retsforbundet har for sit eget vedkommende stillet forslag om en merbevilling, hvad angår u-landshjælpen, på 100 mill. kr. Vi har samtidig ønsket, at tyngdepunktet i den multilaterale hjælp flyttes fra EF til FN. Vi synes, at der bør ydes u-landsstøtte, selv om vi har økonomiske problemer. Vi gør det ud fra den betragtning, at vort leveniveau er så højt sammenlignet med udviklingslandene, at vi simpelt hen ikke kan være bekendt at skære ned på u-landsområdet. Retsforbundet vil stemme for øgede u-landsbevillinger ud fra et medmenneskeligt synspunkt og vil